ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7691
ΤΡΟΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24 - 94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
26
ΜΑΪΟΥ 1937
Ἐκλογὴ 15 ἡμερῶν. Ἀριθ. ἀδείας 5 40 ἀδείας 757 Τῆς Μεσοπολεμικῆς

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἡ ἄφιξις εἰς Ἀθήνας τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς φίλης καὶ συμμάχου Τουρκίας, ἡ γενομένη εἰς αὐτὸν ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ ἡ ἐγκαρδιότης τῶν χθεσινῶν συνομιλιῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀρχόντων τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστωθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ ἐπίπεδον αἱ φιλίαι Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἶναι πλέον ἰσχυραί.

Ἡ πλήρης σύμπνοια τῶν δύο φίλων λαῶν καὶ ἡ πλήρης ταυτότης σκέψεων καὶ κατευθύνσεων τῶν κυβερνήσεών των, τόσον ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰς δύο χώρας καὶ τὴν Βαλκανικὴν συνενόησιν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ἐπιτρέπουν τὴν διαπίστωσιν, ὅτι κάθε ἡμέρα ἡ ὁποία παρέρχεται συνελεῖ εἰς τὴν ἔτι στενοτέραν καὶ εἰλικρινεστέραν ἀντίληψιν τῶν σχέσεων Ἑλλάδος—Τουρκίας, αἴτινες ἀποτελοῦν ἀσφαλὲς τὸν κυρίως συνεκτικὸν δεσμὸν τῆς Βαλκανικῆς συνενοήσεως.

Ἡ ἀρίστη συνεννόησις τῶν δύο κρατῶν καὶ ἡ πλήρης σύμπνοια καὶ ὅλων τῶν μετεχόντων τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως, προσδίδει ἔτι μεγαλυτέραν ἰσχὺν καὶ κύρος εἰς τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον καθίσταται σοβαρώτατον στοιχεῖον εἰρήνης, ἀλλ' ἁπλῶς τῆς Βαλκανικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπόδειγμα διὰ τὰς παγίδας τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις μὴ ἀποτελοῦσαι συζήτησιν, ἀλλὰ πραγματικότητα, ἔδοξαν ἡ εὐκαιρία καὶ ἐξετιμήθησαν δεόντως καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς κυβερνήσεως τῆς φίλης Τουρκίας κ. Ἰνονοῦ, διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπισκοφὴν του καὶ τὴν διέλευσίν του ἐκ Βελιγραδίου καὶ Ἀθηνῶν.

Πλειστάρεις αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὡς ὀρθότατα διεπιστώσεν ὁ Τοῦρκος πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ ἐξέφρασε τοῦτο εἰς δηλώσεις του, περιεζώσαμεναι εἰς τὴν βάσιν τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν δύο λαῶν καὶ τὴν εἰλικρινῆ συναγερτάσαν, πλὴν τῶν ἄλλων ἀποτελοῦν ἀκόμη καὶ ποιοχεῖον ποιοῦν διὰ τὰς δύο χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ τάμουν κοινὴν ὁδόν.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΡΑΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΝΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΥΠΕΣΕΗ ΤΡΟΠΩΝ

Τὴν 6.30' μ. μ. χθ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Νομαρχίας, συνεκροτήθη μεγάλη σύσκεψις πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνου εἰς τὴν νομὸν Ἀχαΐας, τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς ἀεροπορίας.

Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον ἐκτὸς τοῦ Σου Μητροπολίτου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύσκεψις καὶ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Π. Πέππα, οἱ Δήμαρχοι Πατρῶν κ. Ρόρης, πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Γερ. Γαλανόπουλος, πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ κ. Γ. Πανταζῆς, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ κ. Γ. Μουτσόπουλος, πρόεδρος Δημοικῆς ἐπιτροπῆς κ. Θ. Σταφανόπουλος, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Πάτραις Τραπεζῶν κ. Σ. Παππαλιοῦ, Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κομνηνὸς, Δ/ντὴς τῆς Ἐμπορικῆς κ. Ντόντης, Ἀθήνων κ. Δημηρόπ. Λαϊκῆς Κυριακόπουλος, Ἀγροτικῆς κ. Νικολαΐδης πρόεδρος Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματικῶν κ. Ματαράγκας, πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Ἀντώπας, καθὼς καὶ πολλὰ ἐπίλεκτα ἡθικὴ τῆς κοινωνίας μετοχῆ τῶν δ. πόζων οἱ κ. κ. Β. Μαρκόπουλος, Βλ. Ἀντωνόπουλος, Μ. Κάλλας, Κ. Καρατζᾶς, Ι. Γαλανόπουλος, Δεωρτιά πρόεδρος Ἰατρικοῦ Συλλόγου, Φωκῆς πρόεδρος Δικηγορικοῦ. Κ. Ἀναστασόπουλος Ἠλιγχάνων κ. ἄ.

Ἐν ἀρχῇ ἐ κ. Νομάρχης εἰσηγεύμενος τοὺς σκοποὺς τῆς συγκλήσεως συσκέψεως διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθεσεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐράνων τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς ἀεροπορίας, εἰς τρόπον ὥστε αὐτὴ νὰ μὴ φανῇ ὑστερῶν τῶν ἄλλων νομῶν τοῦ κράτους.

Ἐξετάθησαν ἀκολούθως διάφοροι γνώμαι καὶ κατόπιν διεξοδικῆς συζητήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ μὲν τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, συγκροτηθῇ ὑποεπιτροπή, ἀξίνος θὰ ἀποτελεσθοῦν ἐκ τῶν Δ. Συμβουλίων τῶν διαφόρων συλλόγων, σωματείων καὶ ὀργανώσεων καὶ αἱ τινες θὰ ἐνεργήσουν ἔρανον μεταξὺ τῶν μελῶν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἀίγιον θὰ ἐπιτύχῃ τὸ αὐτὸ σύστημα, ἀπεφασίσθη δὲ καὶ τοπικὴ ὑποεπιτροπή, τεθεῖσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Θεοκλήτου. Διὰ τὴν ὑπαιθρον χώραν αἱ ὑποεπιτροπαὶ θὰ ἀποτελεσθοῦν ἐκ τῶν προέδρου τῆς κοινότητος, ἐφημερίου καὶ τοῦ διδασκάλου, προσδευομένων ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ, ὅπου ὑπάρχουν τοιοῦτοι.

Ὅλαι αἱ εἰσφοραὶ θὰ καταθέσουν εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικήν, αἱ ὁποῖαι ἐξδομαδαίως θὰ ἀποστέλλουν κατάλογον τῶν εἰσφορῶν εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐπιτροπήν, ὅστις θὰ δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου, ἀντίγραφα δὲ τοῦ καταλόγου θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ ἵνα δημοσιεύωνται διὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Ὁ ἔρανος θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὸς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου, ἐνῶ οὕτω δοθῇ καιρὸς εἰς πολλὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ ἐμπορικὰς τάξεις τῆς πόλεως νὰ μετάσχουν εὐρύτερον αὐτοῦ, δοθέντος ὅτι τὴν περίοδον ἐκείνην ἐρανηγυρατοποιοῦν τὰς καλλιτέρας ἀποδόσεις ἐργασίας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΔΙΑ ΑΟΓΟΥΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΥΣ ΕΙΣ ΙΘΑΚΗΝ

Πληροφορίαι ἐξ Ἰθάκης ἀναφέρουν ὅτι εἰς τὸ χωρίον Σταυρὸς ἡ 19ετὶς Ἀγνὴ Π. Κανέλλου ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκονσηῃ λαβοῦσα ἰσχυρὰν δόσιν θειϊκοῦ χαλκοῦ. Ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι ἡ αὐτόχειρ ἀπεπειράθη νὰ τερματίσῃ τὸν βίον της διότι ἐγκαταλείφθη ὑπὸ τοῦ ἐρασσοῦ της Εὐαγγέλου Καταπόδη.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΔΡΑΜΑΝ

ΘΕΣΣ ΛΟΝΙΚΗ. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Δράμας, εἰς τὸ χωρίον Ἀμπελάκια ἀνευρέθη ἀρχαῖος τάφος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ πενήντα χρυσᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδ ου. Ἐπὶ τόπου μετέβησαν ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐκλήφθησαν ἀρχαιολόγοι, διὰ νὰ ἐξετάσουν τὰ ἀρχαιολογικὰ ταῦτα εὑρήματα καὶ προβοῦν εἰς περαιτέρω ἐρεύνας.

ΑΠΟΦΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κεφαλληνίας πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν θέσιν «Ἀδλῆτες» τῶν Ἐλλάρων ὁ Δ. Λίβας ἢ Καραμπτσᾶς καιροφυλακτήσας ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὸν Διονύσιον Ἀθλίνγη, παροδοῦσας κατ' αὐτοῦ διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου. Ἐκ τῶν σφαιριδίων ὁ Ἀθλίνγης ἐτραυματίσθη μᾶλλον σοβαρῶς. Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν του ἐτράπη στὴν φυγήν, ἐραδύτερον ὅμως συνελεφθῆ. Ὡς πρὸς τὰ αἴτια τοῦδε λήθη. Ὡς πρὸς τὰ αἴτια τοῦδε μέχρις στιγμῆς κατωρθώθη νὰ ἐξακριβωθῇ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΕΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΩΝΙΑΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.—Αἱ ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦν καὶ ὑπὸ τὴν ρίπιστρ τὸν ἐφημερίδων. Ἐπιστεύετο καιρὸς φορὰ εἶναι τὰ καλλίτερα λεγόμενα τῆς ἀστυνομίας, συνεχίζουν τὰς ἐρεύνας των πρὸ ἀλλεπάλληλον τοῦ ἐγκλήματος τοῦ μετρὸ τῶν Παρισίων. Ὡς γνωστὸν πρόκειται διὰ τὴν δολοφονίαν τῆς Ἰταλίδος Λεντίσια Τουρῶ, ἡ ὁποία ἀνευρέθη πνιγμένη τὰ λείψανα ἐντὸς ἑνὸς τῶν ἐπιγείων τοῦ ὑπογείου αἰθηρόβρυσιν τῶν Παρισίων. Τὸ ἔγκλημα τοῦτο συνετάχθη κοβιδολεκτικῶς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῶν σοβαρῶν ὑφ' ἑξῆς τελεσθὲν καὶ ἐκ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον διέφυγεν ὁ δολοφόνος. Ὁ παρελθὼν ἀπόμη ἀσύλληπτος.

Ἡ ἐφημερὶς «Παρὶ—Σοὐάρ», διὰ μιᾶς εὐρυτάτης ἐρεύνης, συνελεξεν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τοῦξενίκλήματος καὶ περὶ τῆς ζωῆς τῆς δολοφονηθείσης ἀπὸ τοὺς ὁ κρόνους σταυτοῦς συγγενεῖς τῆς Τουρῶ.

Ὁ θύτης τοῦ Ζὰλ Τουρῶ, τοῦ συζύγου τῆς θύματος ποὺ ἀπέθανε κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1934, λέγει εἰς τὴν ἐφημερὶς τῆς ἐφημερίδος κ. Φρανσὲ Ρικό:

—Ὅτι ὁ ἀνιψιός μου ἦταν παν τρομμένος ὁ ἄμοβε μόνο κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας. Τώρα, φοβεῖ τὴ διαστυμισμένη—τὴ Λεντίσια Τουρῶ ποὺ λέει πὼς εἶναι ἀνεφιά μου, τὴν ἐγκυμῖζε ἀπὸ τὸ 1926 ποὺ ἦταν ὑπαλλήλας στὸ ἐργοστάσιό μου. Ἀπὸ τότε δὲν τὴν εἶχα ξανοῖξῃ καὶ ἐξεπλάγην ὅταν ἔμαθα ὅτι εἶχαμε γίνει σεσνοὶ συγγενεῖς.

Ἐξ ἄλλου ὁ πατέρας τοῦ Ζὰλ Τουρῶ, τοῦ ἀνδρὸς τῆς δολοφονηθείσης, λέγει εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις τοῦ ρέπορτερ.

—Ναί, τὸ ἤξερα πὼς τὸ παιδί μου ἦταν παντρεμένο. Τὸ ἔξερα μάθει δέκα—πέντε ἡμέρες πρὸτοῦ πεθάνῃ. Μιὰ ἡμέρα μοῦ ἀνεφλωνεν πὼς θὲν θὰ μπορεσῃ νὰ μεῖνῃ στὸ Ἐργοστάσιο, γιατί ἦταν κουρασμένος. «Ἔλα καλλίτερα νὰ μὲ δῇς», μοῦ εἶπε.

Ἀπὸ ἕνα χρόνο πρωτήτερα εἶχε νοικιάσει μιὰ γκαρσονιέρα, δ. πουπαρνοῦσε τὴς οὐχνες σου.

Ἐπῆγα καὶ στὸν δρόμο στὸ κρεβδάτι. Ἦταν σταυνχαρμένος, καὶ τοῦ πονοῦσε ὁ λαιμός του Κοντὰ σου, καθίσανε μιὰ γυναῖκα καὶ τοῦ ἔδινε κάποιο μαλακτικό. Ἐξεπλάγη ἀπ' αὐτὸ γιατί δὲν ἐγνώριζε ὅτι τὰ εἶχε μὲ κεμμιὰ γυναῖκα.

Ὁ γιὸς μου ἀνελλήφθη τὴν κατάληψῆ μου. Σηκώθηκε σιγὰ σιγὰ στὸ κρεβάτι καὶ μοῦ εἶπε: «Εἶναι ἡ γυναῖκα μου, πατέρα. Τὴν ἔγω ἔδῃ καὶ κάμποσο καιρό.»

—Τί μπορῶ νὰ σὰς πῶ τώρα. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔχασα τὸ παιδί μου, δὲν ξανατεῖδα τὴ Λεντίσια.

Ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα μέχρι στιγμῆς κατάθεσις εἶναι ἐκείνη ποὺ ἔκαμεν ἡ Ρουσὶ κυρία Μ.Ο.

Ἡ μάρους αὐτὴ ἐρωτωμένη ἀπὸ τὸν συντάκτην τῆς Παρὶ Σοὐάρ, ἀπήντησεν:

—Ἔδω καὶ δυὸ μῆνες ἔκαμπνε τὸν ὑπόγειο αἰθηρόβρυσο στὴ στάση Μολιτόρ. Ἡ προσοχή μου ἐφελκύστηκε ἀπὸ ἕνα δαγόν πρὼτης θέσεως ποὺ ἦταν τελείως ἀδειανό. Ἐπῆγα, θυμᾶμαι, καὶ ἔκλεισα τὴ πόρτα τοῦ δαγονιοῦ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ σὰς πῶ γιὰ ποιὸ λόγο. Ἐκάθησα ἀξεδίπλωσα μιὰ ἐφημερίδα καὶ ἄρχισα νὰ διαβάσω.

Ἀπότομα, ἀκούω τὶς πόρτες τοῦ μετρό, τοῦ ὑπογείου αἰθηρόβρυσου, νὰ κλείουν. Χωρὶς νὰ σηκώσω τὸ κεφάλι, εἶδα τὸ δυὸ κορα ἐνὸς παντελόνιου. Ξαναρχίσα νὰ διαβάζω. Ὁ σιδηρόδρομος ἀνεχώρησε. Αἰφνίδιος αἰσθάνομαι νὰ μὲ πιάνεις κάποιος. Ἐπῆγκοσα ἀπότομα τὸ κεφάλι καὶ εἶδα ἕνα ἄνδρα νὰ μὲ κυττάζῃ μὲ ἕνα περίεργο ὄψος.

Τὸν παρετήρησα κατάματα. Ἐνόμισα πὼς πρόκειται περὶ λεγόστου. Μὲ τὴν ἐφηρμεῖξε ἀσκέπασα τὸ ἀκα—δουαγὶς ἐνῷ ἐσφίγγα τὴ γροῦκα τοῦ δεξιοῦ μου χεριοῦ, θέλοντας νὰ δείξω στὸν ἄγνωστο ὅτι ἤμουνα ἀπφασισμένη νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν ἐαυτόν μου. Κατόπιν ὁ ἄγνωστος ἄλλαξε θέση καὶ ἄπηγε νὰ κατῄσῃ ἀπέναντί μου.

Ἔπειτα σηκώθηκε καὶ κατηφθύνθῃ πρὸς τὴ θύρα ποὺ ἐχώριζε τὸ δαγόν μας ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκύτταξε προσεκπικὰ σ' ὅλες τῆς διευθύνσεις, προσπαθθνντας νὰ πεισθῇ ἂν μᾶς ἔβλεπαν ἀπὸ τὸ πλησίον μας ὀτηγόν τῆς δευτέρας θέσεως. Ἀντελήφθηκα πὼς ἠκανοποιήθῃκε ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔκαμε, γιατί τὸν εἶδα κατόπιν νὰ ψάχνῃ σὲ μιὰ δαλίζα καὶ νὰ δγάζῃ ἕνα ἀντικείμενο ποὺ δὲν κατώρθωσα νὰ ἴδῃ τί εἶναι, γιατί τὸ ἔβαλε ἀμέσως στὴ τσέπη του. Ἔπειτα ἤρθε καὶ ξανακάθησε κοντά μου.

«Φαινόταν νευριασμένος. Ἡ κινήσεις του ἦσαν ἀπότομες. Πέτσ ἔσαχνε τὴ γραβάτα του, πότε ἔτριβε τὰ μοῦτρα του καὶ ἔσαν τὸν ἐκύτταζε μοῦ φαινόταν νὰ τὰ μάτια του μεγαλόνουν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μὲ εἶχε πιάσει φόβος ἀλλὰ δὲν ἤθελα νὰ φανῶ.

«Ὁ ἄγνωστος ξαναφεσκόθηκε ἀφοῦ κρύφηκε πρὸς τὴν πόρτα καὶ ἔκυτταρίσε, κοιτεζζοντας μὲ μιὰ ἐλέμματα ζωηρὴ. Φόβασμα στὴν ἐπομένη στάσῃ. Ἔστρῃψε πρὸς τὴν θύρα καὶ ἔτραχε καὶ μπῆκε στὸ δαγόν τῆς Β' θέσεως.

«Ὅταν κάθησα στὸ δαγόν τῆς Β' θέσεως καὶ εἶχα πάρει τὴν ἐφημερίδα νὰ διαβάσω, ξεκαλέβανε κάποιο κομμάτι περίεργο ὁ ἄγνωστος.

«Ἔτσι φόβασμα μάχρι τὴ στάσῃ τῆς Ὀπερας. Ἀναμφιβόλως ὁ ἄγνωστος μὲ κακοφαλκατοῦσε γιὰ νὰ ἴδῃ σὲ ποιὰ στάσῃ αὐτὴ μὲ ἀκολούθησε ἐκεῖνος στὴ σιγὰ σιγά. Ἔπεσουα νὰ ἴδῃ κανένα ἐλεγκτὴ καὶ τοῦ εἶπα ἕλη τὴ περιπιπτεσίμου.

Ὅταν ὁ ἄγνωστος ἀνελλήφθῃ τὴ πρόθεσῃ μου ἔξφανιόθῃ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ δημοσιογράφου ἐν μπορῇ νὰ εἴν γνωρίσῃ ἡ μάρους ἀπάντα:

—Ἐγὼ μου τὴ ζωὴ θὰ θυμᾶμαι τὴ φάσα του καὶ ποῦ κανονὸς τὰ παράξενα ἐλέμματά σου.

Τὸ ἐρωτικὸ ρομάντζο καὶ ὁ μυστικὸς γάμος τῆς Λεντίσια Τουρῶ.

—Ποῦ ἔχεις ἀγκαθῆ;

—Σὲ ἀπαρχαιακὲ ξενοδοχεῖα.

—Καλά. Θὰ σκρόνις καὶ θὰ ξεσκονιῆς κάθε πρᾶ τὰ γραφεῖα.

—Πῶς;

Βρεκκιάσασε στὸ 1926. Μιὰ νέα πρωλαμβάνεται ἡ ὑπηρέτρια τοῦ εἴκο Τουρῶ.

Ὁ οἶκος Τουρῶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους παρισινοὺς εἰδικοὺς ὁλλικῶν. Διευθύνεται ἀπὸ δύο ἀδελφοὺς. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶχε ἕνα παιδὶ ποὺ νὸ ἀκόμη εἶχε μπῆ σὸ ἐμπόριο. Τὸ παιδὶ αὐτὸ ἦταν ἕνας μανιώδης ἐρχάτης καὶ ἀγγοοῦσε πάντα εἰς περιπιπτεσίμου τὴς ἀδυναμίας τῶν γέων. Τὸ 1926 ἦταν 26 ἐτῶν.

Μιὰ ἡμέρα, κατὰ τὸ γεῦμα, τὸν πληροφορεῖ ὁ πατέρας τοῦ πὼς εἶχε προσλάβει μιὰ νέα ὡς ὑπηρέτρια.

—Πῶς ὀνομάζεται; ἐρωτᾶ.

—Τολάνδη Λεντίσια Νουρισσά.

Ἡ Τολάνδη ἦταν τότε 19 χρονῶν. Μέλις εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Μέχρι τώρα εἶχε ἐργασθῆ σὰ διάφορα ξενοδοχεῖα. Δὲν εἶναι βέβαια ὡραία, ἀλλὰ ἀρκετὰ θελκτική.

Ὁ Ζὰλ Τουρῶ, ὁ γιὸς τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ οἴκου, ἄρχισα σιγὰ-σιγὰ νὰ αἰσθάνεται κάποια συμπάθεια γιὰ τὴ Λεντίσια. Ἡ συμπάθεια αὐτὴ δὲν ἄργησε νὰ ἐκδηλωθῆ σὲ φλογερὸ πάθος. Ὁ Ζὰλ ἄρχισε νὰ δίδῃ πρῶτα ἀφαιὰ γκαρσονιέρα καὶ τὴν εἶχε ἐγκαταστήσει, χωρὶς οἱ γονεῖς του καὶ οἱ συγγενεῖς του νὰ ξέρουν τίποτε.

ΤΗΝ ΙΗΝ ΙΟΥΝΙΟΥ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10ην προσεχοῦς Ἰουνίου ἠλείου τὰ σχολεῖα. Αἱ ἐξετάσεις θὰ ἀρχίσουν τὴν 11ην καὶ θὰ διαρκέσουν μέχρι τῆς 18ης Ἰουνίου, θὰ εἶνε δὲ γραπτοαὶ καὶ ἐφ' ἁπάσης τῆς διδαχθείσης κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον ὕλης.

Οἱ μαθηταὶ τῆς τελευταίας τάξεως τῶν Γυμνασίων, τῶν Παρθεναγωγείων, τῶν Πρακτικῶν Λυκείων, θὰ ὑποστοῦν γραπτὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς διδαχθείσης κατ' ἰδίαν τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὕλης.

Αἱ ἐξετάσεις θὰ διεξαχθοῦν ἐνώπιον δύο ἐκ τῶν διδασκόντων ἐκάστου Καθηγητικοῦ Συλλόγου. Θὰ ἀρχίσουν δὲ διὰ μὲν τὰ Παρθεναγωγεῖα τὴν 20ὴν Ἰουνίου, διὰ δὲ τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Πρακτικὰ Λύκεια τὴν 23ὴν.

ΠΤΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΑΣ ΤΥΡΟΛΙΚΑΣ ΑΛΠΕΙΣ

ΡΩΜΗ. Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι 6 ἐλικόπτερα ἀπεγειάθῃσαν πρωΐας τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς λίμνης Κὶμ ἐν Γερμανίᾳ ὅπως ὑπερβοῦν τὰς Τυρολικὰς Ἄλπεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὕψος 3.000 μέτρων καὶ φθάσουν εἰς τὸ Οὐννιτσ τὴς Ἰταλίας.

Πέντε τῶν ἐλικοπτέρων ἤνα γκάοθησαν νὰ ἐπανέλθουν ἐν Γερμανίᾳ καὶ μόνον τὸ ἕκτον ὑπὸ τὸν ἀεροπόρον Κράχ, προσεγειώθῃ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Λίνζ τοῦ Ἀνατολικοῦ Τυρόλου. Ὁ Κράχ εἶνε ὁ πρῶτος ἀεροπόρος, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε πτῆσιν ὑπεράνω τῶν Τυρολικῶν Ἄλπεων μὲ ἀεροπλάνον ἄνευ κινητῆρων.

ΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΙ

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Ἀρμία τῆς Γαλλίας, ἔχουσα τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς πρωτοπορίας, ἀπὸ ἔτος μεταφυφίου εἰς Σαϊγκὼν. Τὸ περιστέρι ἀρχίζει ἐλεύθερον, διὰ νὰ ἐξκαλέσῃ ἐπὶ τὴ ἔξη ἑκατὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Σαϊγκὼν, δεκάτον τὸ 11.500 χιλιόμετρα, ποὺ χωρίζουν τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπὸ τὸ Ἀρμὲ, χωρὶς νὰ γαλοοῦῃ εἰς τὸν δρόμον τοῦ. Τὸ πείραμα ἐπέτυχε. Τὸ περιστέρι ἀνεχώρησε τὴν 10ὴν Αὐγούστου καὶ ἔφθασε εἰς τὴν περιστερόδοκον τοῦ, εἰς τὴν Σαϊγκὼν τὴν 9ὴν Σεπτεμβρίου, καταρρίπτουν ἕλα τὰ γνωστὰ ρεκόρ. Προηγουμένως τὸ ρεκόρ κατεῖχεν ἀπὸ ἓν ἄλλο περιστέρι, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέφων εἰς τὸ Μαρσοὐλιον ἀπὸ τὸ Κεφάλας τῆς Βενεζουέλας, ὅπου εἶχε μεταφερθῆ, διανύων ἀπόστασιν 5.340 χιλιομέτρων. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἤτο ἀδέσιον, ἀλλὰ λέγεται ὅτι τὸ περιστέρι, ἀναπαλλόμον ἕνα πλοῖον καταυδνόμενον ἀπὸ τὴν Βενεζουέλαν εἰς τὰς Νιοιμβίας Πολιτείας, ἀνέβλεψε εἰς ἕνα κατάρτι καὶ ἔτσι ἐξετέλεσον ἀτμοπλοϊκὸς τὸ μεγαλίστερον μέρος τῆς διαδρομῆς. Ἐν ἄλλο περιστέρι τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Βάν σμπιν τὴν Πολιτείας Μαίην, ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον τοῦ Τέξας διανύσαν 3.380 χιλιόμετρα.

Χάρις εἰς τὴν ἐξιμπτικὴν των ἱκανότητα προσανατολισμοῦ πολλὰ περιστέρια ἀχρηστευθέντων κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸν κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ μὲ θαυμάσια μέλιστα ἀποτελέσματα.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὑπάρχει μία ἐφημερὶς, ἡ ὁποία ὀργανοεῖ ὑπηρεσίαν ταχυδρομικῶν περιστερῶν. Οἱ ρεπόρτερ τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, ποὺ λαμβάνουν συνεντεύξεις ἀπὸ ἀπόβλητα ὑρόνεος εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπιστῆ, ἀφοῦ παραλαμβάνουν ἐν περιστέρι. Συντάσσουν τὸ ἄρθρον των καὶ τὸ δίνουν εἰς τὸ πόδι τοῦ περιστεροῦ. Μετὰ δύδεκα λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ περιστέρι εἰσέρχεται εἰς τὴν σφῆνα τοῦ μεγάρου τῆς ἐφημερίδος ἡ ὁποία χάρις εἰς τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκδίδῃ καθαρότερα δύο ὥρας πρὸ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων.

Ἡ Ἰδέα τῆς Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος δὲν εἶναι πρωτότυπος διότι ἐν τῇ ἐφήμερίδι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ποὺ ἀνήγγελλον μὲ ταχυδρομικὰς περιστερὰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Τὰ κατορθώματα τῶν περιστερῶν αὐτῶν ἀγγελιοφόρων κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον εἶναι πολλὰ καὶ συχνὰ συγκινητικά. Ἕνα παρεστὶ ὁ «Φιλοράνος» ἐπέταξε δόδεκα φορὲς ἀπὸ τὸ Βερνὲν εἰς τὸ Ραμπόν. Τὴν τελευταίαν φορὰν μία γερμανικὴ σφαῖρα τὸ ἔσκασε τὸ πόδι. Ἀλλὰ καὶ πληγωμένον ὅπως ἦτο, τὸ περιστέρι, ἀσφόρη ἔως τὸ Ραμπὸν καὶ ἐξκολάβασε μέχρι τέλους τὴν ἀποστολήν του. Οἱ Γάλλοι τὸ ἐπεμπιμήθησαν ὡς ἀνάπηρον πολέμου καὶ τὸ ἔτηρησαν ὡς ἥρωα.

Ἐν